

Sygn. akt I CZ 71/07

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

del. SSA Marta Romańska

w sprawie z wniosku WM
przy uczestnictwie AM, SM i WM
o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2007 r.,
zażalenia uczestnika postępowania WM
na postanowienie Sądu Okręgowego w T.
z dnia 5 kwietnia 2007 r., sygn. akt [..],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2007 r. Sąd Okręgowy w T. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania WM wniesioną na postanowienie tego Sądu z dnia 21 grudnia 2006 r. w przedmiocie oddalenia apelacji, wniesionej od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 marca 2006 r., w którym Sąd I instancji stwierdził, że spadek po GM nabył WM w całości. Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie znajduje zastosowanie art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 r. i przyjął, że skarga kasacyjna uczestnika, złożona przez reprezentującego go adwokata, nie została należycie opłacona. Uiszczono bowiem opłatę w znakach w wysokości 30 zł, a zgodnie z art. 50 przywołanej ustawy o kosztach sądowych należało wnieść opłatę w wysokości 100 zł.

Postanowienie to wnioskodawca zaskarżył zażaleniem wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

O zwolnieniu od kosztów sądowych orzeka sąd. Jeżeli więc, tak jak w rozpoznawanej sprawie, brak jest postanowienia sądu, które zwalniałoby uczestnika postępowania z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, to brak podstaw, aby przy sporządzaniu skargi kasacyjnej uznawać, że takie zwolnienie mu przysługuje. Pełnomocnik uczestnika, który miał dostęp do akt i stwierdził, że jego mocodawca nie został zwolniony od kosztów sądowych, nie miał podstaw do uznania, że jego mocodawca został zwolniony od kosztów sądowych, skoro ustanowiono dla niego pełnomocnika z urzędu. W tej sytuacji był zobowiązany, zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r., o kosztach sądowych, do opłacenia skargi w wysokości wyższej niż kwota 30 zł.

Nie jest też trafny obszerny wywód, zawarty w uzasadnieniu zażalenia, jakoby w razie nienależytego opłacenia skargi kasacyjnej zastosowanie miałby znaleźć art. 130² § 2 k.p.c. Jak wynika jednoznacznie z art. 130² § 3 k.p.c. skarga kasacyjna nie opłacona, podlega odrzuceniu bez wzywania przez sąd. Za nie

opłaconą skargę kasacyjną należy rozumieć zarówno taką od której nie uiszczono żadnej opłaty, jak i skargę od której wniesiono opłatę niepełną. W obu tych sytuacjach od skargi kasacyjnej nie uiszczono bowiem należnej opłaty, do czego zobowiązuje stronę działającą przez profesjonalnego pełnomocnika art. 130² § 3 k.p.c.

Mając na uwadze, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się niezasadne Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.